

Jean Sibelius

(1865-1957)

Drömmarna

Släkterna födas, och släkterna ga,
släkterna glida som strömmar,
dö och försvinna och slockna
ända dö ei de lockande drömmar:

leva i sol och i sorg och i storm,
domna och läggas på baren,
uppstå anyo i skimrande form,
följa varandra i sporen.

Hur än de komma och hur ände ga,
glida som speglade strömmar,
hur de försvinna och slockna,
ända leva de eviga drömmar.

Dromen

Geslachten komen, en geslachten gaan,
geslachten verglijden als stromen,
sterven en verdwijnen en lossen op
maar niet sterven de verlokkende dromen:

ze leven in zon en in zorg en in storm,
ze sluimeren en worden op baren gelegd,
ze staan weer op in glanzende vorm,
volgen elkaar in hun sporen.

Waar zij ook komen en waar zij ook gaan,
zij verglijden als spiegelende stromen,
waar zij verdwijnen en oplossen,
maar zij leven eeuwig, de dromen.